

BANJALUČKI BAČ LUCI ZA SKANDINAVIJU: Sa svakim mrtvim, sve manje muslimana u Banja

06/09/2010 18:13 by Administrator

Do prije nekih godinu do dvije imali smo puno posla, nismo stizali napraviti pauzu ni od pola sata, a onda je odjednom stalo, kao da je od danas do sutra nestalo ljudi. Sad imamo puno praznog hoda, stojimo i po pola dana, i ako uskoro neČto ne smislimo, biČte gustoČe, kaČe Teofik KuČmiČu, zvani Kiko, banjaluČki kamenorezac, muslimanskih nadgrobnih spomenika. Tako sada Teofiku KuČmiČu, kamenorescu, koji proizvodi muslimanske nadgrobnice spomenike, potencijalne muČterije valja traČiti - u dijaspori. Njegova kamenorezaČka radnja nalazi se u naselju Gornji Čeher (danas Srpske Toplice), kojeg je do proČlog rata naseljavalo uglavnom muslimansko stanovniČtvo. PoČetkom devedesetih godina veČina stanovnika ovoga naselja su, kao i ostali banjaluČki muslimani i katolici, bili primorani napustiti rodni grad. Vratili su se uglavnom samo oni starije dobi, tako je raČunica demografskog problema sa kojim se danas susreČte kamenorezac KuČmiČu, priliČno jednostavna.Č

Sa svakim mrtvim sve manje muslimana

Neposredno nakon rata preko 80% banjaluČkih muslimana bili su stariji od 60 godina, i vodeČti se zakonima prirode, oni Kikine muČterije mogu biti joČ svega nekoliko godina. ČOvdje u Banjaluci je sve manje muslimana. NeČtu da kaČem svakim danom, ali sa svakim mrtvim ih je sve manje i manje. Jer nema novih. Djeca se ne raČaju i samo mortalitet raste. Nataliteta skoro i da nema. Ja mislim da se stvarni broj muslimana u Banjaluci i ne zna i da se tu 'Ajica' podacima. Govori se o nekih Četiri do pet hiljada, ali ja sumnjam da je to toliki broj. A u ovom poslu je normalna ta stvar: Čto manje ljudi imaČ, manje ljudi i umire i onda automatski imaČ i manje poslaČe, objaČnjava KuČmiČu.

SliČno govori i jedan od njegovih dugogodiČnjih radnika, Muris Karat. ČTo je taČno. Naroda zaista nestaje. Na primjer, kod nas u Vrbani se vratilo puno ljudi, nekih 150 do 200 domaČinstava. Ali oni stari nestaju, a ovi mlaČi se ne Čene, ne osnivaju se porodice, viČje su se ljudi odali kafanama i hodanjuČe, kaČe Karat.

Dijaspora odluČila ostati vani i sahranjivati svoje umrle u tuČini. Donedavno su Kikine muČterije bili i ljudi iz dijaspore, koji su svoje najmilije, nakon Čto bi preminuli u Čvedskoj, Danskoj ili NorveČknoj, gdje se nakon rataČ veČina protjeranih BanjaluČana, sahranjivali u rodnom gradu. U meČuvremenu se, meČutim, i to promijenilo i ljudi svoje preminule sahranjuju u mjestima u kojima Čive i rade. Kao razlog navode Čelju da im budu bliČe, i da ČeČte mogu posjeČivati njihove mezare; izgleda da je veČina te dijaspore odluČila zauvijek ostati vani, kaČe Kiko. ČJer ako on kaČe da je razlog da mu roditelji budu bliČe, onda to znaČi da se on nikad viČje ne planira ni vraČati ovamo, on misli ostati tamo. Samo Čto je to onda u suprotnosti sa onim Čto ti ljudi priČaju dok su ovdje u Banja Luci.Č

Bilo kako bilo, za ovog banjaluČkog kamenoresca posla je sve manje, i nastave li se stvari razvijati ovim tempom, Kiko Čte, kaČe, poČeti smiČljati alternativu: ČPosla Čte sigurno biti joČ neko vrijeme, a onda Čemo se prebaciti na neČto drugo, jer ja Čto se tiČe drugih vjera, u godini dana napravim moČda dva spomenika za Srbe i Hrvate, a to je tanko. Ali eto, za sada ima posla za ovaj obim ljudi, ne moČemo poveČavati, ali sigurno Čte se u buduČnosti smanjivati, jer Čte obim posla uvjetovati broj zaposlenih.Č

PoČiljka spomenika autobusom Banja Luka - Čvedska

No kako god jedna strana posla jenjava, tako se, zahvaljujuČti valjda specifiČnosti bosanskog Čovjeka, uvijek otvaraju i neke nove moguČnosti. Iako veČina ljudi u dijaspori svoje stare u meČuvremenu sahranjuje tamo gdje Čive, poneki od njih nadgrobnici spomenik poruČe ipak u Banjaluci, priČa jedan od KuČmiČevih radnika, Muris Karat. ČJa sam razgovarao sa jednim roČakom, on je kod nas naruČio dva spomenika za Čvedsku. I kaČe mi da ga ta dva spomenika ovdje koČtaju kao pola jednog tamo u Čvedskoj. ZnaČi jeftinije je, a i ti preminuli dobiju na neki naČin dio Bosne, dio grada u kom su proveli najveČti dio svog ČivotaČe, kaČe Karat.

A onda njegov Ājef Kiko spominje i autobusku liniju kojom se jednom mjeseĀno, kako kaĀe, âžrazmjenjuje robaâœ, na liniji Ā vedska-Banja Luka. ĀEudo BoĀje, priĀa KuĀimiĀ, Āita sve ljudi jedni drugima Āalju; peĀi, Āiporete, ormare, krevete, bijelu tehniku. âžA kad se autobusom mogu slati ormari i Āiporeti, onda, majka mu stara, mogu i baĀiluciâœ, smije se Kiko. Usput reĀeno, za ona dva, koje je poruĀio Karatov roĀak u dalekoj Skandinaviji, karte su veĀ kupljene! DW/DEPO/a.k.

Izvor vijesti: banjalukain